

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 96. Quid notandum sit circa impedimentum ætatis

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

honestate, quamvis de illa non sit facta mentio, uti dicitur n. 913.

Q. 95. An publica honestas vel affinitas contracti n- 688.
ter infideles dirimat Matrimonium suscepto Baptismo prius contrahendum. R. Negat absolute & probabiliter Henriq. quia cum talia impedimenta sint ex solo Jure ecclesiastico, cui neuter infidelis subdebat, non ligabunt illos post Baptismum, nisi hoc ipso tempore, ab iis contrahantur. Sanch. Con. & alii variè distinguunt, sed Aversa q. 17. s. 6. & Kugler à n. 1902. absolute & etiam valde probabiliter affirmant, quia quamvis Ecclesia non possit statuerè aliquid, quo ligentur, quamdiu sunt infideles, tamen potest statuere aliquid, quo ligentur, quando erunt fideles. Et ita cum post Baptismum non possint contrahere, v. g. cum consanguinea in quarto gradu, quamvis id potuissent ante Baptismum, idem erit de reliquis istis impedimentis: & ratio universalis est, quia Canones absolute dicunt, quod fideles habentes tale impedimentum, sive talem relationem ad invicem, non possint valide contrahere, & Canones illi non distinguunt, an in illud inciderint ante, an post Baptismum, ergo cum post Baptismum sint fideles, & tale impedimentum, sive talem relationem ad invicem habeant, non poterunt, nisi eà dispensatà contrahere.

Quid dicendum sit circa impedimentum criminis inter tales infideles, dixi n. 628.

Q. 96. Quid notandum sit circa impedimentum e- 689.
tatis. R. §. 1. Cum impotentia impuberum ad generandum sit tantum temporanea, non dirimit Jure naturæ Matrimonium, sed tantum ecclesiastico, in masculis ante 14. : in femellis ante

Tom. VIII.

Ff

12.:

II.
O. I.
mor.
L. dii
L. roix
L. VIII

12.: annum, uti habetur toto tit. De despons. impub. Putantque Sanch. l. 7. d. 104. n. 2. & 3. & Avers. q. 13. l. 2. ad validè contrahendum satis esse, si ultima dies complens eos annos sit incepta. Hostiensis apud Dian. p. 5. tr. 5. R. 16. dat tres dies antè; M. Ledesma decem; Rebell. unum vel alterum mensem, uti refert Carden. in 1. crisi, d. 27. n. 110. sed dicendum est cum Abb. Poniq, Pignat. t. 10. c. 11. à n. 38. tempus hoc completum esse debere ad momentum, ita ut nec hora desit, secundum dicta l. 1. à n. 582. Si tamen malitia suppleat ætatem, ita ut præter discretionem rationis etiam adfit potentia generandi, Cap. De illis 2. Cap. Puberes, Cap. ult. De sponsal. impub. statuitur, ante eos annos valere Matrimonium, licèt non dispensetur: hinc Fagn. ad cit. Cap. De illis ait: Greg. XIII. cuidam petenti dispensationem ad Matrimonium impuberis dicitur respondisse: sedem Apostolicam ob hoc non esse interpellandam, cum, si desit discretio vel potentia consummandi Matrimonium, sedes Apostolica nihil possit: quòd si neutrum deesse cognoverit Ordinarius, poterit, si causæ, quæ narrantur, sunt veræ, suo jure dictam licentiam concedere. Vide Krim. n. 623. Exempla eorum, qui ante pubertatem genuerunt, multa breviter referunt Avers. suprà & Krim. n. 597. Episcopum autem dispensare posse in dubio, an malitia suppleat ætatem dicitur n. 840.

690. §. 2. Matrimonium ante ætatem legitimam attamen post septennium initum habere vim sponsalium dixi n. 52. Notat autem Zucch. l. 1. t. 1. q. 6. à n. 38. & l. 4. t. 2. q. 4. ætatem Matrimonio ineundo aptissimam esse, in masculis annuum circiter 30. in femellis 18. De impotentia autem ex defectu ætatis fuisè agit l. 3. tit. 1. q. 1. §. 3.

E
2

Th.
P. Cla.
La C.
Tom.

C. 2.

§. 3. *Sanch.* supra putat non peccare eos, qui ante aetatem tentant contrahere Matrimonium, sed probabilius est oppositum cum *Kugler* à n. 2117. 1. quia Cap. 2. De sponsal. impub. dicit, districtius prohibemus, ne aliqui, quorum uterque vel alter ad aetatem legibus determinatam non pervenerit, jungantur, nisi urgentissima necessitate interveniente: ex quo colligitur non prohiberi conjunctionem per copulam, hæc enim esset certò fornicaria, & ex nulla causa licita est, sed per consensum voluntatum, id est, Matrimonium de præsentem. 2. Quia videtur esse gravis irreverentia in Authorem Sacramenti, si quis sciens se impeditum, & non posse valide conficere Sacramentum, ponat materiam & formam illius, intendens tanquam Minister illud conficere, ergo.

Q. 97. Quid addendum sit circa impedimentum affinitatis. R. §. 1. L. Non facile, ff. De gradibus & affinitibus, libro 38. tit. 11. sic habetur: Affines sunt viri & uxoris cognati, dicti ab eo, quòd duæ cognationes, quæ diversæ inter se sunt, per nuptias copulantur, & altera ad alterius cognationis finem accedit. Unde affinitas rectè describitur, quòd sit propinquitas quædam, quæ ex copula carnali, sive in sive extra Matrimonium habita, etiam cum invita vel dormiente, oritur inter consanguineos viri & solam mulierem, item inter consanguineos mulieris & solum virum: vir autem & mulier copulam habentes non dicuntur propriè affines, sed sunt una caro, & vocantur radices affinitatis, quia sunt causa, cur cæteri vocentur affines. Quamvis autem L. Non facile, supra dicatur, gradus affinitatis nulli sunt, tamen Glossa rectè addit, propriè, nam gradus dicitur ratione cognationis naturalis,